

Obnova řízení jeví se výjimečným právním prostředkem, jehož zásadně jen tam a potud může býti použito, kde a pokud řádné prostředky opravné v pořadí instančním jsou nedostatečné. Je proto zřejmo, že ona jednání procesní, která dle procesních předpisů mohla býti uplatňována v řízení po případě v pořadu instancí, nemohou býti uplatňována v řízení o obnovu.

Z toho plyne zásada, že oprava skutkového zjištění, na němž spočívá rozhodnutí, jen potud může býti obnovou přivoděna, pokud nebylo to možno v řízení, že tudíž předpokladem obnovy jest adm. řízení pravoplatně skončené.

Jest proto dáti stížnosti za pravdu, že jest nepřipustné a nezákonné, odmítnouti žádost o obnovu odůvodněním, že rozhodnutí nebylo právní mocí. I bylo nař. rozhodnutí, jež opřeno jest jediné o tento nesprávný důvod, zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Důsledkem svého mylného právního stanoviska nezabýval se žal. úřad další otázkou, jsou-li tu také materiální podmínky pro povolení obnovy v žádosti o obnovu uplatňované.

Nemůže proto nss obírat se vývody, jimiž stížnost hledí dovoditi, že jsou tu předpoklady pro povolení obnovy řízení.

Č. 4332.

O b e c n í v o l b y: I. Námitky proti volbě obecního zastupitelstva anebo spor o volitelnost určité osoby? — II. V námitkách proti volbě může podavatel vytýkati též nevolitelnost osoby zvolené. — III. Složení obecních účtů podle § 5 č. 4 ob. řádu vol.

(Nález ze dne 19. ledna 1925 č. 3837/24).

V ě c: Antonín W. v P. proti zemské správě politické v Praze o volbu do obecního zastupitelstva.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím byly námitky st-le proti volbě ob. zast. v P. provedené dne 16. září 1923 zamítnuty z důvodu, že dle zprávy osk v Kolíně z 29. září 1923 František H. jako starosta obce vyhověl nařízením osk o složení obecních účtů a v těchto nařízeních nebyly mu stanoveny žádné určité lhůty, tudíž nebylo tu podmínek nevolitelnosti dle § 5 č. 4. ob. řádu vol.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Stížnost především namítá, že o volitelnosti osoby rozhoduje dle § 53 zák. z 31. ledna 1919 čís. 75 Sb. dohlédací úřad s konečnou platností, takže rozhodnutí zsp-é o této otázce vydáno bylo úřadem nepřislušným, což je činí nezákonným. Námitku tu neshledal nss důvodnou. St-l v podání došlém u obecního úřadu dne 22. září 1923 žádal za zrušení volby Františka H. Jak dle lhůty, ve které bylo podáno, tak dle místa podacího, tak konečně, ale hlavně dle obsahu jeho, kterým se st-l osobně jako volič domáhá zrušení volby ob. zastupitelstva v určité její části, jest podání to pokládati za námitky proti volbě dle § 54 vol. ř. Mohl tudíž žal. úřad na podání st-lovo hleděti jako na námitky proti volbě. Ostatně st-l sám ve své stížnosti opětovně označuje ono podání

své výslovně jako námitky. Cit. § 54 nevymezuje nikterak, co může a smí býti předmětem námitek, z čehož nutno souditi, že v námitkách může volič uplatňovati vše, čím po jeho soudu v provedených volbách porušeny byly předpisy zákona, tedy také namítati nevolitelnost osob zvolených. K rozhodování o námitkách pak jest příslušný politický úřad II. stolice (§ 54 na konci). Na tom nic nemění, že § 53 vol. ř. ukládá dohlédacímu úřadu, kterým jest dle § 69 l. c. politický úřad obci přímo nadřízený, povinnost opraviti výsledek volby, byla-li zvolena osoba nevolitelná. Neboť tato činnost dohlédacího úřadu plyne z práva a povinnosti úřadu dbáti, aby voleny byly osoby volitelné a — třeba-li — v tom směru volby opravit. Poněvadž však st-l podal u obecního úřadu proti volbě námitky, byl politický úřad II. stolice povolán o nich rozhodovati, a nepochází tudíž nař. rozhodnutí od úřadu nekompetentního.

Ve věci samé založil žal. úřad své rozhodnutí na skutkovém předpokladu, že st-l vyhověl nařízením dohlédacího úřadu samosprávného a účty obecní složil, a č m u k t o m u ž á d n á u r č i t á l h ŭ t a d á n a n e b y l a.

Stížnost tvrdí, že důvod nesrovnává se se skutečností a vytýká, že šetření bylo provedeno neúplně nebo nesprávně. K podpoře této své námitky uvádí stížnost, že výnosem osk v K. z 12. července 1923 bylo starostovi Františku H. uloženo, aby nejdéle do 14 dnů předložil opisy řádně vyřízených účtů obecních za rok 1922 s potřebnými doklady pod pohružkou donucovacími prostředky.

Kdyby i podle názoru stížnosti stanovení lhůty k předložení opisů účtů vyřízených bylo totožné se stanovením lhůty ke složení účtů z a p ř í č i n o u j i c h z á k o n n é h o v y ř í z e n í, nezměnilo by to nic na zjištění, které čerpal žal. úřad ze zprávy osk v nař. rozhodnutí citované, že totiž František H. obecní účty již složil a sice — jak ve zprávě se praví — dne 24. července 1923. I když by tedy se přisvědčilo pochybnému stanovisku stížnosti, že 14denní lhůta daná starostovi obce k předložení opisů vyřízených účtů obecních byla vlastně lhůtou ke složení účtů těch, není pochyby, že starosta, složiv k vyzvání z 12. července 1923 účty ony dne 24. července 1923, vyhověl své povinnosti ve lhůtě jemu dané, a jest pak právně lhostejné, nepokládal-li úřad onu lhůtu za takovou, jakou má na mysli § 5 č. 4 vol. ř. Vzhledem k tomu bylo by zbytečné vyšetřovati, zda a jaká lhůta ke složení účtů obecních byla Františku H. osk-í dána a není lze po této stránce v řízení správním shledati podstatnou vadu.

Okolnost pak žal. úřadem zjištěnou, že Frant. H. obecní účty složil, ani stížnost sama neběře v odpor, musí ji tudíž také nss jako nespornou svému rozhodnutí za základ položit. Kdo povinnosti své činiti počet ze správy jmění dostál, není vyloučen z volitelnosti a žal. úřad jednal po zákonu, když námitky k tomu směřující zamítl. — —

Č. 4333.

Úrazové pojišťování: * Ustanovení § 3, odst. 1 úrazového zákona z 28. prosince 1887 č. 1 ř. z. ex 1888 nezakládá právního nároku na vyloučení podniku z povinnosti pojistné.

(Nález ze dne 19. ledna 1925 č. 9892/24).